

- 66 p. 3-b Kamienie budowlane, oprócz oddzielnie wymienionych: kamienie, bryły i płyty, grubości powyżej 15 cm., opiłowane lub obciosane w całości lub tylko częściowo.
- 66 p. 3-c Kamienie budowlane, oprócz oddzielnie wymienionych: płyty do 15 cm. grubości włącznie, z powierzchniami opiłowanymi lub obciosanymi.
- 72 p. 3-a Cegły i płyty z gliny szamotowej.
- 72 p. 3-f Cement szamotowy, zaprawa szamotowa.
- 124 p. 2-a Ekstrakty garbnikowe suche.
- 78 p. 2 Szyby lustrzane nieobrobione po odlaaniu t. j. niemатовane, nieszlifowane i niepolerowane.
- 153 p. 1-b Benzynowe lampki bezpieczeństwa górnicze.
- 153, 154 Części benzynowych lampek bezpieczeństwa górniczych na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.
- 155 p. 2-a, b Drut miedziany i ze stopów miedzi, o szerokości lub średnicy od 10 do 5 mm. włącznie.
- 156 p. 3 Kable elektryczne obłożone ołowiem.
- 161 p. 2 Młoty, siekiery, topory i babki do kos.
- 169 p. 3-h Elektryczne lampki górnicze.
- 173 p. 8, p. 2 Samochody ciężarowe i wozy przyczepne do nich oraz części zapasowe, przywożone razem z samochodami.
- 169 Części elektrycznych lampek górniczych, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.
- 183 p. 6-c Przędza bawełniana nitkowana (oprócz wymienionej w p. 5) powyżej № 80.
- 205 p. 2-c Taśmy plecione z tagalu, blichowane, ale niebarwione.
- 194 Linoleum, płótno żaglowe do wyrobu pasów transmisyjnych.
- 198 Przybitki wołokowe do naboju myśliwskich.
- 215 p. 2 Płytki celuloidowe z tkaniną wewnątrz (do wyrobu bielizny).

§ 6. Przewodniki elektryczne izolowane lecz niepokryte ołowiem (poz. 156 p. 2-c), o ile nie są wyrabiane w kraju, opłacają cło „zniżone”, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

§ 7. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu może z ważnych względów gospodarczych zniżyć cło do wysokości, przewidzianej w § 3 niniejszego rozporządzenia na instalacje fabryczne, jeżeli stanowią one używane urządzenia fabryk, nabywanych i przenoszonych jako całość lub jako kompletne oddziały do polskiego obszaru celnego.

§ 8. Gdzie w rozporządzeniu z dnia 16 listopada 1923 r. w przedmiocie wykazu towarów, podlegających mnożnikowi celnemu normalnemu (Dz. U. R. P. № 118, poz. 953) jest mowa o dopłacie walutowej normalnej (mnożniku celnym normalnym) względnie o dopłacie walutowej zniżonej (mnożniku celnym zniżonym), tam należy rozumieć cło normalne, względnie cło zniżone.

§ 9. Towary, nieobjęte ani niniejszym rozporządzeniem, ani rozporządzeniem w sprawie wykazu towarów, podlegających cłu normalnemu, ani też rozporządzeniem w sprawie wykazu towarów, opłacających cło w monecie złotej, podlegają opłacie cła zniżonego, którego wysokość wynosi 75% każdorazowej wysokości cła normalnego.

§ 10. Przewidziane w §§ 2, 3, 4, 5 i 6 dla niektórych towarów ulgi, uwarunkowane pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, mogą być udzielane na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Warunki, potrzebne do uzyskania tych zaświadczeń, określa Minister Przemysłu i Handlu.

§ 11. Termin ważności pozwoleń Ministerstwa Skarbu, wydanych na zasadzie §§ 2, 3 i 4 rozporządzenia z dn. 28 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 66, poz. 517, № 109, poz. 871, № 118, poz. 952) przedłuża się na miesiąc od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 1 stycznia 1924 roku i będzie obowiązywało do dnia 31 marca 1924 roku. Zawarta w § 4 niniejszego rozporządzenia ulga celna dla traków Ramowych (poz. 167 A. p. 1-f, I), będzie obowiązywała tylko do dn. 31 stycznia 1924 r., zaś termin ważności wydanych w tym wypadku pozwoleń M. Skarbu upływa z dn. 29 lutego 1924 r.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą:

1) rozporządzenie z dnia 28 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 66, poz. 517).

2) rozporządzenie z dnia 22 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 109, poz. 871).

3) rozporządzenie z dnia 16 listopada 1923 r. w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 28 czerwca 1923 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. № 118, poz. 952), oraz

4) § 4 rozporządzenia z dnia 16 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 118, poz. 953).

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1127.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 13 grudnia 1923 r.

w przedmiocie zmiany brzmienia artykułu 15 rozporządzenia o taryfie celnej z dn. 11 czerwca 1920 r.

Na podstawie uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 1 sierpnia 1919 r., uchwały Rady Ministrów z dnia 26 maja 1919 r. oraz w myśl §§ 7 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. Ust. R. P. z r. 1923 № 127 poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Artykuł 15 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dn. 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 15.

Rozdział I.

Od wszelkich przesyłek towarowych, z wyjątkami przytoczonymi poniżej, przywożonych do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej, lub też wywożonych z tego obszaru, pobiera się przy ostatecznej odprawie opłatę manipulacyjną w następującej wysokości:

A.

Od towarów przywożonych, podlegających opłacie celnej — 5% od sumy cła, najmniej jednak 0,50 franka złotego od każdej przesyłki.

B.

Od wymienionych niżej towarów przywożonych, wolnych od cła—0,25 franka złotego od 100 kg. wagi surowej, najmniej jednak 0,50 franka złotego od każdej przesyłki.

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:
1 p.	Zboża w ziarnie, z wyjątkiem ryżu, grochu i bób oprócz wymienionych w poz. 5 p. 5.
5 p. 1-a	Świeże ziemniaki, buraki pastewne i cukrowe, cykorja, marchew, brukiew i kapusta.
34 p. 1	Mięso świeże, solone i mrożone.
37 p. 4-a	Śledzie solone.
51 p. 1	Sadło zwierzęce nieprzerobione oprócz oddzielnie wymienionego.
51 p. 2-a	Tran (tłuszcz wieloryba, psa morskiego i t. d.), sadło rybne i spermacet w stanie nieoczyszczonym.
54	Skóry surowe (niewyprawione) w kawałkach i w całości.
Uwaga.	Skóry kozłe i kozłące (bastard bastila) niewyprawione i półgarbowane, ale niebarwione i niewykończone.
179 p. 1	Materiały włókniste roślinne surowe: bawełna surowa, końce tkackie bawełniane; włókna brojeści pospolitej (asclepias); wata torfowa oraz materiały wymienione w p. 3 tej pozycji, chociażby kotonizowane, odpadki, wyczeski bawełniane.
179 p. 2	Juta surowa, wyczeski jutowe, również smołowane.
181 p. 1	Wetna, sierść i puch zwierzęcy, nieczesane i nieprzędzone; nieprane i prane, wyczoski, końce i odpadki niebarwione i barwione również gremplowane.

C.

Od innych towarów przywożonych, wolnych od cła — 0,10 franka złotego od 100 kg. wagi surowej najmniej jednak 0,50 franka złotego od każdej przesyłki.

D.

Od towarów wywożonych — 0,02 franka złotego od 100 kg. wagi surowej, najmniej jednak 0,50 franka złotego od każdej przesyłki.

Uwaga. Od towarów wywożonych z powrotem zagranicę po skutecznieniu odprawy celnej przywozowej pobiera się opłatę manipulacyjną według norm przywozowych oraz za manipulację wywozową według norm ustalonych dla towarów wywozowych.

Od towarów wywożonych z powrotem zagranicę bez skutecznienia odprawy przywozowej pobiera się opłatę manipulacyjną tylko według normy wywozowej.

Przesyłki omyłkowo przywiezione z zagranicy lub wywiezione zagranicę z winy kolei, uwalnia się od opłat manipulacyjnych.

E.

Od towarów odprawianych na zasadzie artykułu 12 niniejszego rozporządzenia w obrocie uszlachetniającym czynnym oraz w obrocie reperacyjnym czynnym, pobiera się opłatę manipulacyjną tylko przy przywozie w wysokości 0,02 franka złotego od 100 kg. wagi surowej, najmniej jednak 0,50 franka złotego od każdej przesyłki.

Od towarów odprawianych na zasadzie artykułu 12 niniejszego rozporządzenia w obrocie uszlachetniającym biernym oraz w obrocie reperacyjnym biernym, pobiera się opłatę manipulacyjną tylko przy wywozie w wysokości 0,10 franka złotego od 100 kg. wagi surowej, najmniej jednak 0,50 franka złotego od każdej przesyłki.

F.

Przy obliczaniu opłat manipulacyjnych niepełne 100 kg. wagi przyjmuje się za pełne 100 kg.

Rozdział II.

Następujące towary są wolne przy przywozie i wywozie od opłaty manipulacyjnej:

- węgiel kamienny, brunatny, torfowy i drzewny, cegiełki węglowe (brykiety), koks i torf;
- wszelkiego rodzaju żywe ptactwo i zwierzęta niepodlegające według taryfy opłacie celnej, oraz przywożone z połowu na łodziach rybackich ryby świeże;
- towary odprawiane bez cła w myśl art. 10 oraz punktów 1, 2, 3, 4, 5, 7 i 8 artykułu 11 niniejszego rozporządzenia;
- towary wolne w przywozie od cła a przeznaczone dla instytucji i osób wymienionych w punkcie 4 artykułu 11 niniejszego rozporządzenia;
- towary przewożone w ruchu granicznym;
- przedmioty przewożone na zasadzie umów o reewakuacji, rewindykacji, repatrjacji i reparacji (odszkodowaniu);
- towary wywożone do Niemiec w myśl art. 268b Traktatu Wersalskiego z dnia 28/VI 1919 r.
- towary przewożone tranzytem.

Rozdział III.

Od przesyłek pocztowych, podlegających opłacie celnej, pobiera się opłatę manipulacyjną w wysokości 5°/_o od sumy cła, najmniej jednak—0,50 franka złotego od każdej paczki.

Przesyłki pocztowe wolne od cła są wolne również od opłaty manipulacyjnej.

Rozdział IV.

Przesyłki zadeklarowane w sposób niepełny lub niezadeklarowane we właściwym terminie, podlegają niezależnie od innych opłat manipulacyjnych dodatkowej opłacie manipulacyjnej w wysokości 10°/_o od przypadającego cła.

Rozdział V.

Niezależnie od cła i opłat manipulacyjnych pobiera się od towarów przyjętych na skład urzędowy opłatę składową.

Urzędy celne posiadające własne składy urzędowe, pobierać będą opłaty składowe według osobnych przepisów.

Za pierwsze trzy dni nie pobiera się opłaty.

Rozdział VI.

Ministerstwo Skarbu ustali w jakich wypadkach i w jakiej wysokości uiszczać należy opłatę za wykonanie czynności poza godzinami urzędowymi lub poza obrębem miejsca urzędowego oraz za konwojowanie lub strzeżenie towarów.”

§ 2. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 7 października 1923 r. w przedmiocie nadania nowego brzmienia artykułowi 15 rozporządzenia o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 110 poz. 873) oraz rozporządzenia z dnia 30 listopada 1923 r. w przedmiocie podniesienia norm opłat manipulacyjnych (Dz. U. R. P. № 122 poz. 994) uchyla się.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1128.

Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 24 grudnia 1923 r.

w sprawie uregulowania podatku od węgla na obszarze Rzeczypospolitej.

Na zasadzie art. 1 § 6a niemieckiej ustawy z 20 kwietnia 1922 r. tudzież § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 26 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 48 poz. 331) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewidziany w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z 26 kwietnia

1923 r. (Dz. U. R. P. № 50 poz. 354) i w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z 9 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 48 poz. 332) podatek od węgla znika się w następujący sposób:

I. dla węgla kamiennego z kopalń Zagłębia Górnośląskiego na 25°/_o wartości względnie ceny węgla,

II. dla węgla kamiennego z kopalń Zagłębia Dąbrowskiego prócz węgla z kopalni pracujących wyłącznie w pokładach nad i podredenowskich na 21°/_o wartości względnie ceny węgla,

III. dla węgla kamiennego z wszelkich innych kopalń Zagłębia Dąbrowskiego, tudzież z kopalni „Piłsudski i Kościuszko” Zagłębia Krakowskiego na 14°/_o wartości względnie ceny węgla,

IV. dla węgla kamiennego z wszelkich innych kopalń Zagłębia Krakowskiego oraz z Kopalni Silesia na Śląsku Cieszyńskim na 10°/_o wartości względnie ceny węgla,

V. węgiel brunatny zwalnia się od podatku aż do odwołania.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1923 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

1129.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 17 grudnia 1923 r.

o zniesieniu generalnej dyrekcji regulacji rzek żeglownych, dyrekcji okręgów regulacji rzek żeglownych w Krakowie i Toruniu, biura projektów kanałów żeglugi w Krakowie oraz państwowych zarządów rzek w Szczucinie, Jarosławiu i Włocławku.

Na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. o organizacji i zakresie działania Ministerstwa Robót Publicznych (Dz. P. P. P. № 39 poz. 283) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się istniejącą przy Ministerstwie Robót Publicznych generalną dyrekcję regulacji rzek żeglownych w Warszawie, dyrekcje okręgów regulacji rzek żeglownych w Krakowie i Toruniu, biuro projektów kanałów żeglugi w Krakowie, oraz państwowe zarządy rzek w Szczucinie, Jarosławiu i Włocławku, a ich agendy sprawować będzie departament wodny Ministerstwa Robót Publicznych względnie wyszczególnione niżej urzędy.

§ 2. Istniejąca dyrekcja okręgu regulacji rzek żeglownych w Warszawie otrzymuje nazwę dyrekcji dróg wodnych w Warszawie i obejmie pod względem terytorjalnym:

a) Wisłę poniżej ujścia Przemszy do granicy Państwa i jej dopływy:

1) Przemszę poniżej połączenia się Białej i Czarnej Przemszy,